

[Undervisningsministeren.]

ning, som jeg vil fremsætte for det høje ting i løbet af nogen tid, vil være et punkt, hvor netop alle disse problemer med forholdet 8.-9.-10. klasserne og realafdelingen og differentierede muligheder vil være taget op.

Jeg skal derfor konkludere min indstilling til dette forslag, at tendensen og tanken, intentionen, der ligger bagved, har jeg en hel del sympati for. Jeg mener imidlertid, at man skal gribe spørgsmålet anderledes an, hvis man vil gå ind i denne drøftelse. Vi mangler nok den egentlige drøftelse af, hvor vidt vi skal gå, og den vil man kunne foretage i forbindelse med dette lovforslag, naturligvis, men jeg mener navnlig, man vil kunne gøre det i forbindelse med det forslag, som jeg vil fremsætte på et senere tidspunkt. Jeg går ud fra, at man i undervisningsudvalget vil kunne gå ind i en hel del af disse drøftelser, som vil kræve meget indgående diskussioner, før en egentlig afklaring kan finde sted.

Ellen Strange Petersen: Der er, som det fremgår af forslagsstillernes fremsættelse, ikke tvivl om, at hensigten med det socialdemokratiske forslag er at bane vej for en enhedsstruktur i folkeskolen. Forslaget, der i al sin enkelhed går ud på at stryge de sidste seks linjer i § 64, stk. 1, den sidste paragraf i folkeskoleloven, er dog næppe tilstrækkeligt til at føre til den forsøgsordning, der tilstræbes. Når første halvdel af paragraffen bevares, understreges det jo, at forsøgsarbejdet skal være foreneligt med folkeskolens mål; og som undervisningsministeren lige har fremhævet det, er realafdelingen og realeksamen stadig en del af folkeskolens mål; og hvorvidt denne kendsgerning skal ændres, mener vi i hvert fald, er det næppe tiden nu til at drøfte. Undervisningsministeren har som bekendt bebudet et forslag til folketingsbeslutning om udbygning af folkeskolen indtil 1975, og når dette forslag kommer til behandling, mener vi, at det må være naturligt, om folketingsrådet tager en større debat om folkeskolens målsætning og om hele skolestrukturen.

På min gruppes vegne kan jeg oplyse, at vi er villige til i undervisningsudvalget at drøfte det forslag, som vi behandler her i

dag. Det kan måske give anledning til en nyttig drøftelse af det forsøgsarbejde, der allerede er i gang. Som ministeren nævnte det før, så er samlæsning på realklasseniveau med elever fra 8.-9.-10. klasse jo allerede i gang. Jeg ved i hvert fald, at det finder sted på Århuseggen i tysk og matematik, men det ville være nyttigt for folketingsrådet at få at vide, hvilke resultater der kan meddeles fra den slags samlæsning og fra de andre forsøg.

Vi er i min gruppe meget interesseret i at blive orienteret om den forsøgsundervisning, der foregår, og også interesseret i at høre om, hvilke nye forsøg man kan tænke sig etableret. Den kendsgerning, at størstedelen af de elever, der går i den frivillige ungdomsskole, er elever, som i forvejen går i skole, tyder jo på, at der er stor interesse for valgfri fag. Vi ved, at der er det ikke mindst for maskinskrivning og husgerning for de elever, der går i realafdelingen, og ingen kan derfor benægte, at det er et problem, i hvilken udstrækning disse fag kan inkorporeres i den almindelige undervisning, uden at man mindsker realeksamens kompetencegivende værdi. Det sidste vil jeg meget gerne fremhæve.

Vi er som sagt interesseret i forsøg, når disse vel at mærke er afgrænsede og kontrollerede, og når folketingsrådet i tide får lejlighed til at høre om resultaterne af forsøgene, men vi ønsker ikke nye ordninger smuglet ind ad bagvejen under betegnelsen forsøg. Jeg vil gerne minde om børnehaveklasserne. For et par år siden, da hr. K. B. Andersen var undervisningsminister, fik vi forelagt et lovforslag om børnehaveklasser. En lovændring var helt nødvendig, blev der sagt, fordi den forsøgsordning, der havde bredt sig ud over landet, i virkeligheden ikke var forsøg i pædagogisk forstand; og ordningen var derfor kommet til at virke helt urimeligt. Folketingsrådet — så vidt jeg husker det det samlede folketingsråd — bøjede sig for denne kendsgerning og lovfæstede børnehaveklasserne så nogenlunde i den form, som de såkaldte forsøg havde givet dem. Den slags forsøgsordninger er vi ikke tilhængere af; men reelle pædagogiske forsøg, der kan gennemføres med forældres fulde tilslutning, er vi meget interesseret i at støtte.

Jeg skal hermed anbefale, at det social-